

DOLE ĐILASOVA PROHIBICIJA! ULICE I PARKOVI PRIPADAJU NAMA!

NAJNOVIJA KRIMINALNA odluka Đilasovog kabineta da nam zabrani kupovinu alkohola posle 22h znači da se represija nad nama pojačava. Već nas snima preko 150.000 nadzornih kamera, žandarmerija šeta automatske puške po ulici, noćne patrole se po celu noć vozikaju centrom, komunalna policija nas legitimise po gradskom prevozu... a sada su rešili i da nas isteraju iz parkova. Pošto prema još jednoj od svežih odredbi i većina kafića i klubova sada radi do ponoći, svi mi koji nemamo novca za preskupe splavove i ekskluzivne klubove nećemo više imati ni gde da izađemo.

Đilas na ovaj način pokušava da nam otme i privatizuje javni prostor – isto onako kao što su nam privatizovali fabrike, uništili ekonomiju i ostavili nas bez posla i perspektive. Tamo gde ne očekuju otpor uzimaju nam šta stignu – uključujući i našu slobodu. Šta da očekujemo sledeće, policijski čas?!

DISCIPLINA

Vlast vrlo dobro zna da se zadužila do guše, da zavisi od milosti međunarodnih institucija (MMF, EU), pojedinih država (Rusija, SAD) i lokalnih tajkuna. Oni znaju da ne mogu da nam obezbede kvalitetan život i budućnost. Disciplinuju nas da bismo mirno i poslušno čekali „bolje sutra” – samo da ne dovodimo u pitanje njihove privilegije. Kao da hoće da nam kažu: manje blejite, više radite – a na posao čeka nas preko milion! POSLA NEMA I ZA TO NISMO KRIVI MI NEGO ONI!

Ovakve i slične mere danas donose sve vlasti – zato se Đilas ne hvali originalnošću, nego time kako je ovo samo još jedan od „evropskih zakona”! Evropske vlasti iz istog razloga kao i naše seku budžete, vrše represiju, otpuštaju i pljačkaju sopstveno stanovništvo. Izgleda kao da nas Evropa pokušava da sustigne u standardu življenja, a mi nju u represivnim zakonima.

Đilasova prohibicija je samo kap u moru bezočnih napada na omladinu širom Evrope i sveta. Svi smo suočeni sa istom sudbinom: zbog ekonomske krize živimo sve gore, sve je teže naći ikakav posao, planirati budućnost je ravno nemogućem. Zato je naša borba protiv prohibicije deo globalnog otpora represiji vlasti.

Nismo krivi za njihovu krizu i nećemo da trpimo posledice! I omladina širom sveta se organizuje i diže svoj glas, bori se za svoja prava – od Tunisa i Egipta, do Grčke i Britanije. Negde su se protesti sukobili sa policijom zbog poskupljenja školarina, negde su rušili diktatore, ali je postalo jasno da je moguće organizovati se, boriti se i – pobediti.

S druge strane, umesto da zbog ovakve politike ruši vladu, opozicija jeftinim trikovima pokušava da prikupi glasove. Oni neće da ruše vladu koja nam zagorčava život, hoće samo da budu na njenom mestu. Zato se moramo organizovati i boriti protiv takve politike, nezavisno od njih. Njihovoj politici moramo da suprotstavimo našu – politiku koja stavlja čoveka ispred profita.

Protivimo se Đilasovoj prohibiciji i borićemo se dok je ne srušimo. Ali jednom kada je srušimo nije kraj. Potrebno je da se angažujemo i po drugim pitanjima koja nas se tiču: protiv drugih vidova represije, protiv dužničkog ropstva, protiv privatizacije privrede, obrazovanja i zdravstva, za nova radna mesta... Potrebno je da se svi mi koji smo svesni da će vlast uvek izmišljati nove vidove represije kako bi nas „dovodila u red” i učitkivala organizujemo u zajedničku borbenu organizaciju. Kriza i represija neće nestati sutra – pred nama je duga borba. Pridruži nam se!

Dole Đilasova prohibicija! Dole vlada! Dole opozicija!

DOLE ĐILASOVA PROHIBICIJA! ULICE I PARKOVI PRIPADAJU NAMA!

NAJNOVIJA KRIMINALNA odluka Đilasovog kabineta da nam zabrani kupovinu alkohola posle 22h znači da se represija nad nama pojačava. Već nas snima preko 150.000 nadzornih kamera, žandarmerija šeta automatske puške po ulici, noćne patrole se po celu noć vozikaju centrom, komunalna policija nas legitimise po gradskom prevozu... a sada su rešili i da nas isteraju iz parkova. Pošto prema još jednoj od svežih odredbi i većina kafića i klubova sada radi do ponoći, svi mi koji nemamo novca za preskupe splavove i ekskluzivne klubove nećemo više imati ni gde da izađemo.

Đilas na ovaj način pokušava da nam otme i privatizuje javni prostor – isto onako kao što su nam privatizovali fabrike, uništili ekonomiju i ostavili nas bez posla i perspektive. Tamo gde ne očekuju otpor uzimaju nam šta stignu – uključujući i našu slobodu. Šta da očekujemo sledeće, policijski čas?!

DISCIPLINA

Vlast vrlo dobro zna da se zadužila do guše, da zavisi od milosti međunarodnih institucija (MMF, EU), pojedinih država (Rusija, SAD) i lokalnih tajkuna. Oni znaju da ne mogu da nam obezbede kvalitetan život i budućnost. Disciplinuju nas da bismo mirno i poslušno čekali „bolje sutra” – samo da ne dovodimo u pitanje njihove privilegije. Kao da hoće da nam kažu: manje blejite, više radite – a na posao čeka nas preko milion! POSLA NEMA I ZA TO NISMO KRIVI MI NEGO ONI!

Ovakve i slične mere danas donose sve vlasti – zato se Đilas ne hvali originalnošću, nego time kako je ovo samo još jedan od „evropskih zakona”! Evropske vlasti iz istog razloga kao i naše seku budžete, vrše represiju, otpuštaju i pljačkaju sopstveno stanovništvo. Izgleda kao da nas Evropa pokušava da sustigne u standardu življenja, a mi nju u represivnim zakonima.

Đilasova prohibicija je samo kap u moru bezočnih napada na omladinu širom Evrope i sveta. Svi smo suočeni sa istom sudbinom: zbog ekonomske krize živimo sve gore, sve je teže naći ikakav posao, planirati budućnost je ravno nemogućem. Zato je naša borba protiv prohibicije deo globalnog otpora represiji vlasti.

Nismo krivi za njihovu krizu i nećemo da trpimo posledice! I omladina širom sveta se organizuje i diže svoj glas, bori se za svoja prava – od Tunisa i Egipta, do Grčke i Britanije. Negde su se protesti sukobili sa policijom zbog poskupljenja školarina, negde su rušili diktatore, ali je postalo jasno da je moguće organizovati se, boriti se i – pobediti.

S druge strane, umesto da zbog ovakve politike ruši vladu, opozicija jeftinim trikovima pokušava da prikupi glasove. Oni neće da ruše vladu koja nam zagorčava život, hoće samo da budu na njenom mestu. Zato se moramo organizovati i boriti protiv takve politike, nezavisno od njih. Njihovoj politici moramo da suprotstavimo našu – politiku koja stavlja čoveka ispred profita.

Protivimo se Đilasovoj prohibiciji i borićemo se dok je ne srušimo. Ali jednom kada je srušimo nije kraj. Potrebno je da se angažujemo i po drugim pitanjima koja nas se tiču: protiv drugih vidova represije, protiv dužničkog ropstva, protiv privatizacije privrede, obrazovanja i zdravstva, za nova radna mesta... Potrebno je da se svi mi koji smo svesni da će vlast uvek izmišljati nove vidove represije kako bi nas „dovodila u red” i učitkivala organizujemo u zajedničku borbenu organizaciju. Kriza i represija neće nestati sutra – pred nama je duga borba. Pridruži nam se!

Dole Đilasova prohibicija! Dole vlada! Dole opozicija!

Solidarnost

ZA ŠTA SE ZALAŽEMO

NEZAVISNA BORBA RADNIČKE KLASSE

Radnici i radnice proizvode svo bogatstvo u kapitalizmu. Novo društvo može biti izgrađeno jedino kolektivnim preuzimanjem kontrole nad tim bogatstvom od strane radničke klase i daljim planiranjem njegove proizvodnje i raspodele.

REVOLUCIJA, NE REFORMA

Postojeći sistem ne može biti popravljen ili reformisan, kako to tvrdi "socijalno odgovorna" vlast. Kapitalizam se mora iščupati iz korena.

PARLAMENTARNI PUT NIJE REŠENJE

Strukture postojećeg parlamenta, vojske, policije i sudstva ne mogu biti preuzete i korišćene od strane radničke klase. One su izrasle u kapitalizmu i napravljene su da štite vladajuću klasu od radnika i radnica.

Država je oruđe u rukama vladajuće klase i služi ugnjetavanju radnika i radnica. Međutim, država ne može biti ukinuta prostim dekretom – ona će odumreti

zajedno sa iščezavanjem klasnih razlika.

Zbog toga je radničkoj klasi u prelaznom periodu potrebna potpuno drugačija vrsta države – radnička država, bazirana na radničkim savetima i radničkoj miliciji.

Parlamentarna govornica se u najboljem slučaju može koristiti u svrhu propagande protiv trenutnog sistema.

Jedino masovna akcija samih radnica i radnika može uništiti kapitalizam.

INTERNACIONALIZAM

Borba za socijalizam je deo globalne brobe. Mi se zalažemo za solidarnost sa radnicima i radnicama u drugim zemljama.

Protivimo se svemu što okreće radnice i radnike iz jedne, protiv radnica i radnika iz druge zemlje. Protivimo se rasizmu i imperijalizmu. Podržavamo pravo svih potlačenih grupa da organizuju sopstveni otpor. Podržavamo sve istinske narodno-oslobodilačke pokrete.

Iskustvo Rusije pokazuje da socijalistička revolucija ne može preživeti u jednoj

zemlji.

U Rusiji je rezultat toga bio državni kapitalizam, a ne socijalizam.

Staljinističke partije su kasnije u Istočnoj Evropi, Jugoslaviji i Kini uspostavile slične režime.

Mi podržavamo borbu protiv privatnog i državnog kapitalizma koju vode, ili su vodili, radnici i radnice u tim zemljama.

Zalažemo se za stvarnu društvenu, ekonomsku i političku jednakost žena. Tražimo prestanak svih oblika diskriminacije prema lezbejkama, gej, biseksualnim i transrodnim osobama.

REVOLUCIONARNA PARTIJA

Da bi se socijalizam ostvario, najmilitantniji radnici i radnice moraju biti okupljeni u revolucionarnoj socijalističkoj organizaciji.

Učestvovanjem u socijalnim pokretima moramo kroz praksu pokazati da se reformističke ideje kose sa interesima radničke klase i njenih budućih pripadnika i pripadnika iz redova studentske i srednjoškolske populacije.

Solidarnost

ZA ŠTA SE ZALAŽEMO

NEZAVISNA BORBA RADNIČKE KLASSE

Radnici i radnice proizvode svo bogatstvo u kapitalizmu. Novo društvo može biti izgrađeno jedino kolektivnim preuzimanjem kontrole nad tim bogatstvom od strane radničke klase i daljim planiranjem njegove proizvodnje i raspodele.

REVOLUCIJA, NE REFORMA

Postojeći sistem ne može biti popravljen ili reformisan, kako to tvrdi "socijalno odgovorna" vlast. Kapitalizam se mora iščupati iz korena.

PARLAMENTARNI PUT NIJE REŠENJE

Strukture postojećeg parlamenta, vojske, policije i sudstva ne mogu biti preuzete i korišćene od strane radničke klase. One su izrasle u kapitalizmu i napravljene su da štite vladajuću klasu od radnika i radnica.

Država je oruđe u rukama vladajuće klase i služi ugnjetavanju radnika i radnica. Međutim, država ne može biti ukinuta prostim dekretom – ona će odumreti

zajedno sa iščezavanjem klasnih razlika.

Zbog toga je radničkoj klasi u prelaznom periodu potrebna potpuno drugačija vrsta države – radnička država, bazirana na radničkim savetima i radničkoj miliciji.

Parlamentarna govornica se u najboljem slučaju može koristiti u svrhu propagande protiv trenutnog sistema.

Jedino masovna akcija samih radnica i radnika može uništiti kapitalizam.

INTERNACIONALIZAM

Borba za socijalizam je deo globalne brobe. Mi se zalažemo za solidarnost sa radnicima i radnicama u drugim zemljama.

Protivimo se svemu što okreće radnice i radnike iz jedne, protiv radnica i radnika iz druge zemlje. Protivimo se rasizmu i imperijalizmu. Podržavamo pravo svih potlačenih grupa da organizuju sopstveni otpor. Podržavamo sve istinske narodno-oslobodilačke pokrete.

Iskustvo Rusije pokazuje da socijalistička revolucija ne može preživeti u jednoj

zemlji.

U Rusiji je rezultat toga bio državni kapitalizam, a ne socijalizam.

Staljinističke partije su kasnije u Istočnoj Evropi, Jugoslaviji i Kini uspostavile slične režime.

Mi podržavamo borbu protiv privatnog i državnog kapitalizma koju vode, ili su vodili, radnici i radnice u tim zemljama.

Zalažemo se za stvarnu društvenu, ekonomsku i političku jednakost žena. Tražimo prestanak svih oblika diskriminacije prema lezbejkama, gej, biseksualnim i transrodnim osobama.

REVOLUCIONARNA PARTIJA

Da bi se socijalizam ostvario, najmilitantniji radnici i radnice moraju biti okupljeni u revolucionarnoj socijalističkoj organizaciji.

Učestvovanjem u socijalnim pokretima moramo kroz praksu pokazati da se reformističke ideje kose sa interesima radničke klase i njenih budućih pripadnika i pripadnika iz redova studentske i srednjoškolske populacije.

Redakcija Solidarnosti

www.marks21.info
064/079-36-21
redakcija@marks21.info

Redakcija Solidarnosti

www.marks21.info
064/079-36-21
redakcija@marks21.info